

- 1 = Στὰ – 1755 – Μαΐω – 4 – Τὴν σήμερο κρασμένος ἐγὼ ὁ γραφέας ἀ τὴν
κερὰ Σοφία, γυνὴ ποτὲ μακαρίτου Νικολάου Ντεμενεάκη, κ(αὶ) λέγει πώς
δέλει μὲ καλὴν
γνώμην κ(αὶ) ὅρεξιν κ(αὶ) ἀφήνει τοῦ ἐγγόνου τῆς τοῦ Βασίλη ποτὲ Που-
λημένου Βασιλάκη τὸ συκογυ-
ράκι ποὺ ἔχει ἐδῶ στὸ Φιλότι γονικό ντης. Εἶναι πλησίο τῆς π(α)πα-
Κουρτελοῦς κ(αὶ) κουμμούνας στρά-
5 τας, τὸ ὄποιον κ(αὶ) τῆς π(α)πα-Κουρτελοῦς εῖναι κ(αὶ) αὐτὸ δικό της ώς
φαίνεται κ(αὶ) ἀφήνει τού το κ(αὶ) αὐ-
τὸ ώς πουρκίον σὰν γκαλό ντης ἐγγόνι, ποὺ ἐγνώρισεν χάρες κ(αὶ) εὔεργε-
σίες ἀπὸ λόγου ντου.
Ἄπὸ τὴν σήμερον ἡμέρα κ(αὶ) ὥρα νὰ τὰ ἔχῃ νὰ τὰ ἔξουσιάξῃ νὰ τὰ κά-
μη ώς δέλει κ(αὶ) βούλεται
ώς πράγματα ἐδικά του καδὼς μὲ καλή μου ὅρεξη τοῦ τὰ ἀφιέρωσα ἐνγρά-
φως μὴν ἡμπορ-
ώντας τινὰς νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ. Κ(αὶ) ἂν κανένα μου παιδὶ ἥθελε σηκωδῆ
νὰ σκαδαλίσῃ
10 εἰς αὐτά, νὰ ἔχῃ τὴν κατάρα μου κ(αὶ) νὰ πληρώνῃ κ(αὶ) τοῦ κατὰ καιροῦ
ἀφεδίας ρ. 15–
κ(αὶ) πάλιν τὸ παρὸν νὰ μένῃ στέρεον κ(αὶ) ἀχάλαστον στερεώνοντας
κ(αὶ) μὲ ἀξιοπί-
στους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἔξῆς:—
= Ήαλιαν(ος)· τζανε τής· μαρτηρο· ώς ανωδεν:—
= λιανός· τζανετίς μαρτηρώ· ως ανωδεν και μιν εχοντ(ας) γραμματα εγρα
15 ψα Ήαλιανος δια λογου του:—
Ηά Ζέφανος ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ώς ἀνοδεν:—

70 (φ. 44r [5–])

Πώληση περιβολιοῦ κατόπιν ἐκτιμήσεως

1749, Δεκεμβρίου 10

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρώνη κ(αὶ) παπα-Κωσταντῆ Τζιώ-
τη ὁ Ἀνδρέας Γιαμούρης καὶ ἡ συμβία του Ζαμπέτα ἔχοντας ἔνα περιβόλι στὸ
Ἀπλίκι, λεγόμενο Ἀπελαγῆ, τὸ πουλοῦν τοῦ Γεώργη Γρατσία γιὰ 20 γρόσια. Τὸ
ἐκτιμοῦν ὁ μαστρο-Ιωάννης Παραβατὸς καὶ ὁ Βασίλης Λουμπαρδόπουλος καὶ
τὸ πρόστιμο σὲ περίπτωση ἀδετήσεως τῆς συμφωνίας (ἀνηλογία) ὄριζεται στὰ
10 γρόσια.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1749 – Δικεβρίω – 10–
= Τὴν σήμερο ἐνεφανίσθησαν ἔμπροσθέν μας ὁ κύρος Ἀδρέας Γιαμούρης
μὲ τὴν συ–
βίᾳ ντου κερὰ Ζαμπέτα κ(αὶ) λέσι πώς ἔχουν ἀπὸ τὴν δείᾳ ντως τὴν Ζα–
μπέτα ἔνα περβόλι
<ο>ποδεμένο στὸ ποδέσιον τοῦ Ἀπλικίου λεγόμενο Ἀπελαγῆ πλησίον
Ἀποστολῆ Τζαννετῆ
- 5 κ(αὶ) Στεφάνου Λιοῦ Μιξάκη, εἰς τὸ ὅποῖον ἔχει μερτικὸν ὁ κύρος Γεώργης
Γρατζίας ως λέσιν
κ(αὶ) φανερώνου ἔμπροσθέν μας τὰ μέρη. Τώρα τὴν σήμερον δέλουν δε–
ληματικῶς τὸ ἄνω–
δε ἀδρόγυνο ὁ κύρος Ἀδρέας κ(αὶ) ἡ γυνή ντου κερὰ Ζαμπέτα κ(αὶ) που–
λοῦν κ(αὶ) ξεπουλοῦν τὸ μερ–
τικὸν ποὺ τῶς ἀγγίζει, γῆς-δέδρα, τοῦ κύρος Γεωργίου τοῦ ἄνωδεν Γρατζία
ως διὰ γρόσια
εἴκοσι –N. ρ. 20–, ως καδὼς τὸ ἐτίμησαν οἱ ἀποκοπταὶ ποὺ ἔβαλαν τὰ μέ–
ρη, τὸν μαστρο–
- 10 Ἰωάννη Παραβατὸ κ(αὶ) κύρος Βασίλη Λουμπαρδόπουλο. Τὴν ὅποιαν τιμὴν
κ(αὶ) πληρωμὴν τὰ
λαβάνου ἔμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων κ(αὶ) κράζονται
πληρωμένοι κ(αὶ) σον–
τισφάδοι ἔως ἔνα ἄσπρο κ(αὶ) ἐκδύνονται ἀπ' αὐτὸν κ(αὶ) ἀπὸ κάθε ντου
δικαίωμα κ(αὶ) ἐνδύ–
νου ντο εἰς στὸν ἄνωδεν ἀγοραστή, πουρκίσει-χαρίσει κ(αὶ) ως βούλεται
ποιήσει, ώσαν καλήν του ἀ–
γορὰ ὑποσχόμενοι νὰ τὸν διαφεδεύουν εἰς κάθε ἐνάντιον ποὺ ἥδελεν τύ–
χει εἰς
- 15 αὐτό. Εἰς ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμένα μένουν τὰ μέρη στερκτὰ κ(αὶ) ἀναπα–
μένα στερεώ–
νοντας τὴν παροῦσα. Βάζουν κ(αὶ) ἀνηλογία εἰς στὸ μέσο ντως ρ. 10–. Ὁ
ἀνηλογήσας ἢ σκα–
δαλίσας νὰ τὰ ζημιοῦται πρὸς τὴν κατὰ καιροῦ ἀφεδίας κ(αὶ) πάλιν ἡ πα–
ροῦσα νὰ μέ–
νη σταδερά, βεβαία κ(αὶ) ἀνέκοπτος. "Οδεν εἰς βεβαίωσιν προσκαλοῦν
κ(αὶ) ἀξιοπίστ–
ους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἔξης:—

- 0 – Ήα Σαματις αρονις μαρτιφο ως ανοδεν –
 – Ήα κοζά τής· τξιότις μαρτιφό ως ἀνοδεν – –
 Σέφανος ιέρευς ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιφό ως ἀνοδεν:—

71 (φ. 44v)

Δωρεὰ ἐν ζωῇ μὲ παρακράτηση ἐπικαρπίας

1749, Δεκεμβρίου 15

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Μανόλη Ἀρώνη καὶ Συμεὼν ἱεροδιακόνου Γρατσία ἡ κερὰ Μαρία, γυνὴ ποτὲ Δημητρίου Ψαρρᾶ, δίνει στὸ γιό της Κωσταντὴ καὶ στὴν κόρη της τὴν παπαδιὰ ἀπὸ μισὸ τὸ ἀμπελάκι ποὺ ἔχει στὸ Φιλώτι στὴν Ἀφτια. Δίνει τὸ μισὸ στὴν κόρη, γιατὶ ὁ ἄνδρας της στὴ διαδήκη του εἶχε γράψει στὸν Κωσταντὴ τὸ ἀμπέλι στὸ Ἀτζιμαούρι, λεγόμενο Κλησιαστικό, καὶ ἡ ἴδια τὸ εἶχε προικίσει καὶ στὴν παπαδιά.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰώνιου Θεοῦ ἡμῶν – 1749 – Δικεβρίω – 15–
 = Προσκαλεμένος ἐγὼ ὁ γραφέας ἀ τὴν κερὰ Μαρία, γυνὴ ποτὲ Δημητρίου Ψαρρᾶ, λέγον–
 τάς μου πὼς τῆς εύρισκεται ἀπὸ γονικό ντης ἔνα κομμάτι ἀμπελάκι ποδεμένο στὸ Φιλώ–
 τι λεγόμενο Ἀφτια μὲ ἑλιὲς κ(αὶ) συκιές· εἶναι πλησίον τῆς Ξινομηλιᾶς
 κ(αὶ) τοῦ Γεροτάμπε=
- 5 λου κ(αὶ) δέλει δεληματικὴ ἡ ἄνωδεν κερὰ Μαρία κ(αὶ) δώνει το τοῦ νίοῦ
 ντης τοῦ Κωσταντῆ τὸ ἐμι–
 σὸν κ(αὶ) τῆς δυγατρός στης τ(ῆ)ς π(α)παδιᾶς τὸ ἄλλον ἐμισόν, τὸ ὅποιον
 τ(ῆ)ς τὸ δίνει διὰ τὸ ἀμ–
 πέλι ποὺ τῆς εἶχεν γραμμένο στὸ Ἀτζιμαούρι, λεγόμενο στὸ Κλησιαστικό,
 κ(αὶ) ὁ ἄδρας στης
 τὸ εἶχεν γραμμένο στὴν διαδήκη ντου τοῦ νίοῦ ντως τοῦ ἄνωδεν Κων–
 σταντῆ κ(αὶ) ἥπηρέ ντης
 το κατὰ τὴν διαδήκην καδὼς ἐτύχαινεν κ(αὶ) δι' αὐτὸ τῆς δίνει αὐτὸ τὸ
 ἐμισὸν τῆς Ἀφ–
- 10 πιας, ως ἄνωδεν λέμεν, νὰ τὸ ἔχουν μαζὶ τὰ δύο ἀδέλφια ἡ κερὰ π(α)πα–
 διὰ κ(αὶ) ὁ Κωσταν–
 τῆς, γῆς-δέδρα· κ(αὶ) νά 'ναι κρατημένα τὰ παιδιὰ νὰ τὸ δουλεύουν, νὰ
 καρποτρώγη τὴν ἐ–
 μισὴ νιτράδα ἀ τὸ ἀμπέλι νὰ τῆς τὸ πηγαίνου στὸ σπίτι ντης κ(αὶ) ἀπὸ τὲς
 συκιές, τὲς ἑλιὲς

